

Sygn. akt IV K 550/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 sierpnia 2017 roku

Sąd Rejonowy Szczecin Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie Wydział IV Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Grodź - Mużyło

Protokolant: Grzegorz Handorf

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 26 października 2016 roku, 24 stycznia 2017 roku, 21 marca 2017 roku, 09 maja 2017 roku, 01 sierpnia 2017 roku

sprawy:

W. Ż. (1)

s. W. i Z. z domu Ż.

ur. (...) w S.

PESEL (...)

oskarżonego o to, że:

uchylał się od opodatkowania poprzez nie ujawnienie (...) Urzędowi Skarbowemu w S. przedmiotu opodatkowania wynikającego z faktury VAT numer (...) z dnia 19 października 2009 roku wystawionej na rzecz Zakładu (...), ul. (...), (...)-(...) S. tytułem robót budowlanych – budowy ogrodzenia placu składowego (...) w Ś. w wyniku czego Skarb Państwa został narażony na uszczuplenie w kwocie 38.227 zł.

to jest o czyn z art. 54 § 2 k.k.s .

I. uniewinnia oskarżonego W. Ż. (1) od popełnienia zarzuconego mu czynu;

II. na podstawie art. 632 pkt 2 k.p.k. koszty postępowania ponosi Skarbu Państwa.

Sygn. akt IV K 550/15

UZASADNIENIE

W dniu 10 lipca 2009 roku Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. w Ś. zawarło z T. Firma (...) T. z siedzibą w S. umowę nr (...). Umowa dotyczyła prac w zakresie: rozbiórki fragmentów muru oporowego wraz z rozbiórką fundamentów dawnej estakady nawęglania oraz utylizacją betonu i stali powstałych w trakcie rozbiórki, budowy fragmentów muru oporowego, budowy dróg dojazdowych do placu składowego opału, oświetlenia placu składowego opału. Ponadto w dniu 28 sierpnia 2009 roku została zawarta umowa nr (...) dotycząca rozbiórki trzech stóp fundamentowych dawnej estakady nawęglania na placu składowym opału. Prace realizowane były w okresie od 15 lipca 2009 roku do 17 września 2010 roku. T.zgłosiła jako swojego podwykonawcę A. L., prowadzącą działalność pod firmą (...). Kierownikami budowy, zatrudnionymi przez firmę (...) byli od dnia 13 lipca 2009 roku do dnia 10 marca 2010 roku H. M. i od dnia 10 marca 2010 roku do dnia 30 sierpnia 2010 roku E. B..

Dowód: zeznania E. B. k. 289-290, 91-92 akt podatkowych

zeznania H. M. k. 291, 116-118 akt podatkowych

pismo z dnia 14 października 2011 roku k. 7-8 akt podatkowych

kserokopia umowy nr (...) k. 13 akt podatkowych

kserokopia umowy nr (...) z aneksami k. 47-53 akt podatkowych

kserokopia umowy nr (...) k. 44-46 akt podatkowych

H. M. w okresie pełnienia funkcji kierownika budowy był codziennie, 6 dni w tygodniu, obecny w miejscu prowadzenia prac na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Ś.. Prace wykonywało od kilku do kilkunastu pracowników firmy (...), były to osoby pracujące dorywczo, zarówno obywatele Polski, jak i Ukrainy. Następowala duża rotacja pracowników. W okresie pracy H. M. nie miał on kontaktu z osobą o danych W. Ż. (1), czy też firmą (...).

Dowód: zeznania H. M. k. 291, 116-118 akt podatkowych

E. B. w okresie pełnienia funkcji kierownika budowy był codziennie obecny w miejscu prowadzenia prac na rzecz Przedsiębiorstwa (...) Spółka z o.o. w Ś.. W okresie pracy H. M. nie miał on kontaktu z osobą o danych W. Ż. (1), czy też firmą (...).

Dowód: zeznania E. B. k. 289-290, 91-92 akt podatkowych

Podobnie A. L. nie znała osoby o danych W. Ż. (1), ani też firmy (...).

Dowód: zeznania A. L. k. 289,

W trakcie kontroli podatkowej prowadzonej w Firmie (...) T. okazana została przez T. umowa nr (...) z dnia 28 sierpnia 2009 roku zawarta pomiędzy ww. firmą, reprezentowaną przez J. B. a Zakładem (...) W. Ż. (1), której zakres w znacznym stopniu pokrywał się z zakresem umowy zawartej pomiędzy Firmą Handlowo – Budowlaną (...) a firmą (...). T. w ciężar kosztów zaliczyła fakturę VAT nr (...) z dnia 19 października 2009 roku wystawioną przez Zakład (...) W. Ż. (1) na kwotę netto 173.759,55 złotych i podatek VAT 38.227,10. W toku czynności ustalono, że W. Ż. (1) nie złożył zeznania o wysokości osiągniętego dochodu, poniesionej straty za 2009 roku oraz nie składał deklaracji dla potrzeb rozliczenia podatku od towarów i usług. W wyniku czynności ustalono, że brak jest podstaw do przyjęcia, iż prace, których nabycie T. zaliczyła w ciężar kosztów na podstawie faktury VAT nr (...) z dnia 19 października 2009 roku zostały wykonane i w związku z powyższym uznano, że kwota 173.759,55 złotych nie stanowi kosztu uzyskania przychodu.

Dowód: wyciąg z protokołu kontroli k. 59-61 akt podatkowych

kserokopia faktury nr (...) k. 13,

kserokopia umowy nr (...) k. 14-17

Podpis o treści „W. Ż.” naniesiony w miejscu (...) na umowie nr (...) oraz podpis o treści (...) naniesiony w miejscu „podpis osoby upoważnionej do wystawienia faktury VAT” na fakturze nr (...) nie zostały naniesione przez W. Ż. (1).

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 223-225,

opinia grafologiczna k. 304-308,

W. Ż. (1) miał zarejestrowaną działalność gospodarczą pod nazwą w zakresie usług budowlanych. W ramach prowadzonej działalności nie zatrudniał pracowników. Nie posiadał środka transportu ani żadnego specjalistycznego sprzętu. Nie posiadał komputera, ani drukarki, nie posiada umiejętności wystawienia komputerowo faktury VAT. Jego

syn, Ł. Ż., nigdy nie pracował w firmie ojca, nigdy nie wykonywał na jego rzecz żadnych prac. Nie transportował go również do Ś. na żadną inwestycję. W bliżej nieustalonym czasie W. Ż. (1) zgubił dokumenty dotyczące prowadzonej działalności i pieczętą.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 223-225,

zeznania Ł. Ż. k. 274-275, 119-120 akt podatkowych

W. Ż. (1) ma obecnie ukończone 61 lat. Ma wykształcenie zawodowe, z zawodu jest kierowcą – mechanikiem. Utrzymuje się z prac dorywczych, osiągając z tego tytułu dochód w kwocie ok. 1.500-2.000 zł miesięcznie. Nie posiada majątku większej wartości. Jest żonaty, ma dzieci, które są samodzielne. Był wielokrotnie karany sędownie, głównie za przestępstwa przeciwko mieniu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 223

informacja z KRK k. 102-104, 118-120, 195-197,

Na etapie postępowania przygotowawczego oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień.

Na rozprawie głównej nie przyznał się do popełnienia zarzuczonego mu czynu i wyjaśnił, że w ogóle na tej budowie nie wykonywał prac. Odmówił udzielenia odpowiedzi na pytanie, dlaczego w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do zarzuczonego mu czynu. Po okazaniu faktury wyjaśnił, że podpis na niej widniejący nie jest podpisem oskarżonego. Wyjaśnił, że prowadził taką działalność jak Zakład (...), nie pamięta, w jakim okresie. Oskarżonemu skradziono dokumenty z pieczętami. Miał kilka spraw, w których prace były wykonywane na oskarżonego, na jego osobę były brane kredyty w bankach. Nie zatrudniał w ramach działalności żadnych pracowników, pomagał mu w pracach nieżyjący już siostrzeniec. Zaprzeczył, aby znał J. B. lub T.. Nigdy nie wykonywał prac w Ś.. Przyznał również, że jak prowadził działalność, nie rozliczał się z podatków. Nigdy też nie wystawiał faktur VAT. Nie umie obsługiwać komputera. Wynagrodzenie odbierał gotówką do ręki. Prowadząc działalność gospodarczą nie miał na wyposażeniu ani sprzętu ani samochodu. Prace wykonywał na terenie S.. W bliżej nieustalonym czasie w D. oskarżonemu skradziono dokumenty i pieczętki, co zgłosił na policji. Później na dane oskarżonego były brane kredyty w bankach. Nadto wyjaśnił, że zajmował się robotami budowlanymi, nie podpisywał nigdy żadnych dokumentów, protokołów, wykonywał jedynie drobne prace budowlane. Przez długi okres zajmował się docieplaniem budynków.

Sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować wiarygodność wyjaśnień oskarżonego. Wprawdzie sąd dostrzega, że w toku postępowania postawa oskarżonego była dość labilna, to jednak powyższe nie pozwala na zakwestionowanie prawdziwości wyjaśnień oskarżonego złożonych na rozprawie i przypisania oskarżonemu sprawstwa zarzuczonego mu czynu. Stwierdzić należy, że zgromadzony materiał dowodowy w sposób jednoznaczny potwierdza, iż oskarżony nie wykonywał prac, których dotyczy umowa nr (...) i które objęte zostały fakturą VAT nr (...). W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w treści zeznań świadków H. M. i E. B., A. L., ale także Ł. Ż. i J. C.. Nie sposób także zakwestionować wyjaśnień oskarżonego, co do tego, że nie był on wystawcą faktury VAT nr (...). Jak wynika z jego wyjaśnień i zeznań Ł. Ż. oskarżony nigdy nie dysponował komputerem ani drukarką, nie posiada także umiejętności obsługi komputera, w tym wystawiania faktur elektronicznych. Również wyjaśnienia oskarżonego, w których zaprzecza, aby podpisał się osobiście na ww. fakturze i umowie nr (...) zasługują na wiarę, skoro z opinii grafologicznej – kryminalistycznej wynika, że biegly jako zbliżone do pewności uznał, iż kserokopie podpisów znajdujących się na powyższych dokumentach w oryginale nie zostały naniesiona przez W. Ż. (1). Brak jest także podstaw, aby odmówić wiary wyjaśnieniom oskarżonego, że utracił on dokumenty i pieczęcie firmowe. Wprawdzie okoliczności te nie znalazły potwierdzenia w informacjach uzyskanych przez sąd z KP S. D., KPP P. i PR S. – P., niemniej mając na uwadze, że oskarżony nie był w stanie podać daty tego zdarzenia, możliwym jest, że miało ono miejsce w okresie innym niż wskazany przez sąd. Okoliczność, że kradzież taka miała miejsce, została także potwierdzona przez syna oskarżonego, którego wiarygodności zeznań nie sposób kwestionować. Powody, dla których

oskarżony pierwotnie przyznał się do zarzutu, jakkolwiek nie zostały wyjaśnione, to jednak nie mogły stać się wyłączną podstawą uznania sprawstwa oskarżonego.

W ocenie sądu za wiarygodne należało uznać zeznania H. M., E. B. i A. L.. Są one obiektywne i wyważone, świadkowie konsekwentnie zeznawali, że osoba oskarżonego, jak i nazwa prowadzonego przez niego przedsiębiorstwa są im nieznane, poza tym, nie posiadali większej wiedzy w przedmiocie postępowania. Nie może budzić wątpliwości, że zarówno H. M., jak i E. B., z racji sprawowanej funkcji codziennie przez kilka godzin przebywali na terenie inwestycji, gdzie pracowało od kilku do kilkunastu osób, a zatem, gdyby oskarżony faktycznie wykonywał tam prace, niewątpliwie poznaliby go choćby po wyglądzie. Tymczasem zarówno sama osoba oskarżonego, jak i dane jego oraz jego firmy, były świadkom całkowicie nieznane.

Za wiarygodne uznał sąd także zeznania J. C., który zaprzeczył, aby znał oskarżonego, zaprzeczył także, aby kiedykolwiek polecał oskarżonego, czy jego firmę (...).

Mając na uwadze, że zeznania J. B. pozostają w oczywistej sprzeczności z treścią wyjaśnień oskarżonego, ale także treścią zeznań J. C., H. M. i E. B., sąd uznał, że nie zasługują one na wiarę. Zdaniem sądu świadek miał interes w złożeniu zeznań takiej treści, chciał bowiem wykazać swoimi zeznaniami, że zdarzenia gospodarcze, których dotyczyły wystawione przez niego umowa i faktura miały miejsce, zostały wykonane i zapłacone, a tym samym zasadnie zostały zaliczone w poczet kosztów uzyskania przychodu.

Nie miały natomiast znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy zeznania T., albowiem nie posiadała ona większej wiedzy odnośnie prowadzonej inwestycji i zatrudnionych oraz współpracujących osób, ponieważ w tym zakresie udzieliła pełnomocnictwa do reprezentowania jej J. B..

Pomimo bliskiego pokrewieństwa z oskarżonym, sąd nie znalazł podstaw, aby zakwestionować wiarygodność zeznań Ł. Ż.. Są one bowiem wyważone i rzeczowe, a nadto pozostają konsekwentne w toku całego postępowania.

Także sporządzona na potrzeby postępowania opinii grafologiczna nie budziła wątpliwości sądu, bowiem wnioski jej były jasne i zrozumiałe, a wydanie opinii zostało poprzedzone wykonaniem badań przez biegłego dysponującego stosownymi wiadomościami specjalnymi.

Również pozostałe dokumenty urzędowe w sprawie, uznane zostały za wiarygodne.

Mając na uwadze powyższą ocenę materiału dowodowego sąd uznał, że brak jest podstaw do przypisania oskarżonemu sprawstwa i winy. Wprawdzie faktura VAT, z której wynikał przedmiot opodatkowania, została wystawiona na dane firmy oskarżonego i opatrzona jej pieczęcią firmy, ale zgromadzone dowody wskazują, że wystawienie tej faktury odbyło się bez udziału oraz woli i wiedzy oskarżonego, zaś sama faktura miała charakter fikcyjny, dotyczyła bowiem prac, których oskarżony nigdy nie wykonywał, co jednakowoż nie zwalniałoby oskarżonego od ujawnienia takiej faktury, jako przedmiotu opodatkowania. Jakkolwiek niestabilna postawa oskarżonego w toku postępowania podatkowego może budzić wątpliwości, to zgromadzony materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, że to oskarżony był podmiotem, który osobiście przedmiotową fakturę wprowadził do obrotu prawnego, czy też, że był podmiotem, który o wystawieniu i wprowadzeniu takiej faktury miał wiedzę i wyraził na to zgodę. Skoro brak jest dowodów, które pozwoliłyby na ustalenie, że oskarżony miał wiedzę o istnieniu przedmiotowej faktury, nie sposób uznać, aby uchybił on obowiązkowi podatkowemu. Jak wynika z treści art. 54§2 kks przestępstwa tego dopuszcza się osoba, która uchyla się od opodatkowania, a zatem działanie sprawcy musi być umyślne i to w zamiarze bezpośrednim, podatnik musi bowiem działać w celu uchylenia się od opodatkowania. Brak dowodów pozwalających na ustalenie, że oskarżony miał wiedzę o przedmiocie opodatkowania, powoduje, że brak jest także podstaw do przyjęcia, iż jego nieujawnienie stanowiło celowe, intencjonalne działanie oskarżonego. Zgromadzone dowody w sprawie nie dały podstaw do poczynienia takich ustaleń. Jedynym dowodem, który mógłby potwierdzać sprawstwo i winę oskarżonego są zeznania J. B., które jako sprzeczne z całokształtem materiału dowodowego, nie zasługiwały na wiarę.

Mając na uwadze powyższe, sąd uniewinnił W. Ż. (1) od popełnienia zarzuconego mu czynu.

Zgodnie z treścią art. 624 pkt 2 kpk koszty postępowania ponosi Skarb Państwa.